

O B Ě Ž N Í K č. 23

K DEMOKRATICKÉ DISKUSI:

I. Větší část těch, kteří emigrovali na Západ, odešla z domova proto, že s něčím nesouhlasila. Bylo to vážné rozhodnutí, neb si každý více nebo méně připouští, že se domů již možná nikdy nevrátí. Proto rozhodnutí o emigraci je rozhodnutí vážné.

Někteří funkcionáři z vlasti emigrovali a svými názory zůstali doma u svých starých politických manýrů. Zde nám na mysli především Jožku Pejskara. Chtěl bych s ním - nyní použiji jeho výraz - demokraticky diskutovat.

NOVÝ PROUD uvedl k jeho činnosti řadu faktů, která se dostala ke značnému počtu našich spoluobčanů, kteří si tyto informace se zájmem přečetli a nyní by chtěli slyšet co Jožka tomu říká. Chtějí tedy slyšet - je pravda, že je stále obklopen agenty Prahy, nebo to není pravda, jak je to s jeho styky se sudeťáky a jak je to s jeho styky s Kolínem a pod.

Jožka Pejskar reaguje demokraticky - fakta nepotvrdí, ale také nevyvrátí a věc si usnadní, že vše svede na "černou kuchyň Prahy".

My si myslíme, že fakta jsou fakta a v demokracii máme právo vědět, jestli je Jožka Pejskar lump nebo národní socialista. Ať jasně prohlásí, že nespolupracuje se

1. sudeťáky
2. ať objasní svoje úzké styky s agenty StB Pátken, Marákon, Minaříken, Tačovským a že není pravdou, že byl poslední osobou, se kterou hodovali před jejich návratem.

Nám totiž nestačí, když v Českém slově řekne, že vše je hanobná činnost agentů Prahy. Pro nás je rozhodující obsah a na druhém místě teprve kdo je za tím. Proto očekáváme, jak se s těmito našimi dotazy vypořádá. Bude-li to přesvědčivé, uveřejníme jeho odpověď v dalším našem oběžníku.

II. V exilovém tisku se objevilo prohlášení p. Pachmana a Brady, kteří vyjadřují své rozhořčení nad poněry v československém exilu. S vy-

slovenými názory je možno do značné míry souhlasit. Co nám však vadí - říkáme to otevřeně - jsou autoři těchto prohlášení. Máme totiž mnoho důvodů pro to, abychom pochybovali o jejich upřímnosti a opravdové snaze přispět k obnovení demokracie a skutečné svobody našich národů.

Jak je to s demokracií, za níž přece chceme bojovat? O p. Pachmanovi je známo, že v době konjunktury byl u komunistů, pak přešel ke katolíkům a dnes je horlivým stoupencem extremistických kruhů v západní Evropě. Je oddaným stoupencem F.J. Strausse, jehož četná vystoupení vyvolala odpor celé demokratické veřejnosti ve Spolkové republice.

A pokud jde o osud našich národů? P. Pachman je dnes státním občanem NSR a navíc upřímný přítel sudeťáků, kterým bylo - jak on již dávno tvrdí - velice ublíženo a jinž tedy bude muset český národ jejich ztráty nahradit.

Kde tedy bere p. Pachman odvalu dávat čs. exilu lekce z demokracie a vlastenectví? Momentálně je to jistě jeho snaha vyřídit si staré účty s redaktorem Jonášem. Podstata jeho dnešní aktivity však spočívá v něčem jiném: mnichovský exil, usměrňovaný Svobodnou Evropou, již dávno opustil myšlenku na znovuzřízení samostatné Čs. republiky a z existenčních a karieristických důvodů koketuje s plány na nové uspořádání středoevropského prostoru, na vytvoření jakési federace, v níž by i sudeťáci hráli svou roli. A úkolem p. Pachmana a jeho Svobodné společnosti /a stejně i Pejškara a jeho nohsledů/ je připravovat pro tyto myšlenky, za nimiž stojí i Ota Habsburský, v čs. exilu vhodnou půdu.

Proto tedy jakékoliv vněšování p. Pachmana do poněrů v čs. exilu rozhodně odmítáme.